

18 Ιανουαρίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Χ'ΣΤΥΛΛΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 19/91)

Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης Κανονισμοί, Κ.Δ.Π. 66/84 — Εγγραφή μεταχειρισμένου οχήματος — Κανονισμός 4(2)(δ)(i) — Προϋποθέσεις — Ο αιτητής αρκεί να είναι ιδιοκτήτης του οχήματος, δεν απαιτείται να είναι εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης στον τίτλο ιδιοκτησίας — Έχει έννομο συμφέρον.

5

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Απλή αναφορά σε νομοθετικές πρόνοιες ισοδυναμεί με ανύπαρκτη αιτιολογία — Αιτιολογία που δίδεται από τους δικηγόρους των διαδίκων κατά την ακρόαση προσφυγής κατά της Διοικητικής πράξης, δεν αποτελεί ούτε συμπληρώνει την ελλιπή αιτιολογία.

10

Η αίτηση του αιτητή για εισαγωγή μεταχειρισμένου οχήματος ηλικίας μεγαλύτερης των δύο ετών, ως Κύπριος επανευρόμενος στην Κύπρο για μόνιμη εγκατάσταση βάσει του Κανονισμού 4(2)(δ)(i) των Περὶ Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης Κανονισμών, (Κ.Δ.Π. 66/84), απορρίφθηκε από τους καθ' ων η αίτηση τόσο σε πρώτο στάδιο όσο και σε δεύτερο στάδιο, μετά από αίτηση για επανεξέταση του θέματος. Σύμφωνα με την επίδικη απόφαση οι καθ' ων η αίτηση δεν είχαν πεισθεί για την πρόθεση του αιτητή να παραμείνει στην Κύπρο. Ως αποτέλεσμα ακολούθησε η παρούσα προσφυγή.

15

20

Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι ο αιτητής δεν είχε το απαραίτητο έννομο συμφέρον προσβολής της επίδικης από-

ι φασης, επειδή δεν ήταν ο εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης του οχήματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

5

(1) Όσον αφορά το θέμα του εννόμου συμφέροντος, η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση απορρίπτεται. Σύμφωνα με τα γεγονότα, που δεν αμφισβητούνται, ο αιτητής στις 12/7/1990 αγόρασε το εν λόγω αυτοκίνητο, το οποίο έφθασε στην Κύπρο στις 20/8/1990, όπως φαίνεται από τη σχετική απόδειξη αγοράς του αυτοκινήτου, όπως επίσης και από τις αιτήσεις του. Το γεγονός δε ότι στα έγγραφα του τίτλου ιδιοκτησίας φαίνεται ως ιδιοκτήτης αλλοδαπός, σε σχέση με χρονική περίοδο προγενέστερη της ημερομηνίας αγοράς του από τον αιτητή, δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής δεν ήταν ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου κατά τον ουσιώδη χρόνο, και ότι ως εκ τούτου στερείτο εννόμου συμφέροντος.

10

15

20

(2) Όσον αφορά την ουσία της προσφυγής δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η επίδικη απόφαση στερείται αιτιολογίας. Στην επιστολή ημερομηνίας 19/11/1990 των καθ' ων η αίτηση δεν περιέχεται καμιά αιτιολογία παρά μόνο γίνεται απλή αναφορά στις νομοθετικές πρόνοιες, χωρίς να φαίνεται που βασίστηκε η κρίση του αρμόδιου οργάνου, γεγονός που ισοδυναμεί με ανύπαρκτη αιτιολογία.

25

Επίσης στο διοικητικό φάκελο δεν περιέχεται οποιαδήποτε αιτιολογία για την απόρριψη της αίτησης του αιτητή παρά μόνο λακωνικότερα αναφέρεται ότι η αίτηση απορρίπτεται. Δε φαίνεται ούτε που βασίστηκε η διοίκηση για την απόφαση της αυτή, ούτε και ποιοί ήταν οι λόγοι που την οδήγησαν στην απόφασή της.

30

Αιτιολογία που δίδεται κατά την ακρόαση της υπόθεσης, από τους δικηγόρους των διαδίκων, ή οι ισχυρισμοί που προβάλλονται από αυτούς, δεν αποτελούν αιτιολογία ούτε μπορούν να τη συμπληρώσουν όπου αυτή είναι ελλιπής.

35

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40

Drousiotis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 15.

Προσφυγή.

Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την

οποία απορρίφθηκε αίτηση του αιτητή για μόνιμη εγγραφή στην Κύπρο μεταχειρισμένου αυτοκινήτου μάρκας "Mercedes" αρ. εγγραφής ΟΥΧ298R.

A. Παπαχαλαράμπος και Ν. Σάντης, για τον Αιτητή. 5

A. Μαμπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 10

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του Τμήματος Οδικών Μεταφορών του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων με την οποία απέρριψαν αίτησή του για μόνιμη εγγραφή στην Κύπρο του μεταχειρισμένου αυτοκινήτου του μάρκας "Mercedes", αρ. εγγραφής ΟΥΧ298R. 15

Ο αιτητής επέστρεψε στην Κύπρο στις 21/9/1990 για μόνιμη εγκατάσταση από τη Μεγάλη Βρετανία όπου βρισκόταν από το 1955. 20

Στις 3/10/1990, ο αιτητής υπέβαλε αίτηση στο Διευθυντή Τμήματος Οδικών Μεταφορών για τη μόνιμη εγγραφή του πιο πάνω οχήματός του ηλικίας μεγαλύτερης των δύο ετών ως επανερχόμενος στην Κύπρο για μόνιμη εγκατάσταση, δυνάμει του Κανονισμού 4(2)(δ)(i) του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης Κανονισμών, Κ.Δ.Π. 66/84. 25

Η αίτησή του αφού εξετάστηκε στις 12/11/1990 απορρίφθηκε ως αντίθετη προς τον πιο πάνω Κανονισμό. Η σχετική απόφαση κοινοποιήθηκε σ' αυτόν με επιστολή ημερομηνίας 19/11/1990. 30

Ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 30/11/1990 ζήτησε από τους καθ' ων η αίτηση να επανεξετάσουν το αίτημά του, παραθέτοντας στοιχεία προς υποστήριξη της πρόθεσής του για μόνιμη παραμονή στην Κύπρο μεταξύ άλλων και αντίγραφο συμφωνίας αγοράς διαμερίσματος από αυτόν, αποδείξεις πληρωμής λογαριασμών ηλεκτρισμού, υδατοπρομήθειας, εγκατάστασης τηλεφώνου κ.λ.π. σε σχέση με το διαμέρισμα αυτό. 35

Σε πρακτικό συνεδρίασης του Τμήματος Οδικών Μεταφορών ημερομηνίας 5/12/1990 αναφέρεται ότι η αίτησή του για επανεξέταση δεν εγκρίνεται γιατί δεν έπεισε την Επιτροπή ότι θα παραμείνει στην Κύπρο. 40

Με επιστολή ημερομηνίας 15/12/1990 οι καθ' ων η αίτηση τον πληροφόρησαν ότι η θέση του Τμήματος παραμένει η ίδια με εκείνη που αναφέρεται στην επιστολή ημερομηνίας 19/11/1990.

5 Με την προσφυγή αυτή που καταχωρήθηκε ως αποτέλεσμα, ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη και αντίθετη προς το Νόμο και τους Κανονισμούς.

10 Στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση παρατίθενται οι λόγοι που οδήγησαν την αρμόδια αρχή να μην δεχθεί τον ισχυρισμό του αιτητή περί προθέσεώς του για μόνιμη παραμονή στην Κύπρο, προβάλλεται δε προδικαστική ένσταση ότι ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος διότι δεν είναι ο εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης του επίδικου αυτοκινήτου.

15 Όσον αφορά το θέμα του εννόμου συμφέροντος, η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση δεν με βρίσκει σύμφωνο. Σύμφωνα με τα ενώπιόν μου γεγονότα, που δεν αμφισβητούνται, ο αιτητής στις 12/7/1990 αγόρασε το εν λόγω αυτοκίνητο το οποίο έφθασε στην 20 Κύπρο στις 20/8/1990, όπως φαίνεται από τη σχετική απόδειξη αγοράς του αυτοκινήτου, όπως επίσης και από τις αιτήσεις του. Κατόπιν δε έρευνας του Τμήματος, όπως αναφέρεται σε σχετικές σημειώσεις στο φάκελο της διοίκησης, τα στοιχεία του αυτοκινήτου θεωρήθηκαν ορθά. Η ιδιοκτησία του επίδικου αυτοκινήτου 25 από τον αιτητή δεν αμφισβητείται. Το γεγονός δε ότι στα έγγραφα του τίτλου ιδιοκτησίας φαίνεται ως ιδιοκτήτης αλλοδαπός σε σχέση με χρονική περίοδο προγενέστερη της ημερομηνίας αγοράς του από τον αιτητή δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής δεν ήταν ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου κατά τον ουσιώδη χρόνο, και ότι 30 ως εκ τούτου στερείται εννόμου συμφέροντος.

Όσον αφορά την ουσία της προσφυγής δεν έχω καμμία αμφιβολία ότι η επίδικη απόφαση στερείται αιτιολογίας. Στην επιστολή ημερομηνίας 19/11/1990 των καθ' ων η αίτηση δεν περιέχεται καμμία αιτιολογία παρά μόνο γίνεται απλή αναφορά στις νομοθετικές πρόνοιες χωρίς να φαίνεται που βασίστηκε η κρίση του αρμόδιου οργάνου, γεγονός που ισοδυναμεί με ανύπαρκτη αιτιολογία (βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της 35 Επικρατείας 1929-1959 σελ. 186).

40 Επίσης στο διοικητικό φάκελο που παρουσιάστηκε ως Τεκμήριο 1, δεν περιέχεται οποιαδήποτε αιτιολογία για την απόρριψη της αίτησης του αιτητή παρά μόνο λακωνικότητα αναφέρεται ότι η αίτηση απορρίπτεται. Δε φαίνεται ούτε πού βασίστηκε

η διοίκηση για την απόφαση της αυτή, ούτε και ποιοι ήταν οι λόγοι που την οδήγησαν στην απόφασή της.

Αναμφίβολα λόγοι δίδονται από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση αλλά σύμφωνα με τη νομολογία, αιτιολογία που δίδεται κατά την ακρόαση της υπόθεσης από τους δικηγόρους των διαδίκων ή οι ισχυρισμοί που προβάλλονται από αυτούς δεν αποτελούν αιτιολογία ούτε μπορούν να τη συμπληρώσουν όπου αυτή είναι ελλιπής (βλέπε *Droussiotis v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 15 στη σελίδα 23). 5 10

Επιπρόσθετα το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι δεν επείστηκε ότι ο αιτητής θα παραμείνει στην Κύπρο είναι ενόψει των γεγονότων αυθαίρετο και αναιτιολόγητο, δε δίδονται δε καθόλου στοιχεία ως προς τους λόγους που οδήγηθηκε η Επιτροπή στο συμπέρασμα αυτό. 15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση είναι αυθαίρετη και αναιτιολόγητη και ως τέτοια πρέπει να ακυρωθεί. 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή. 25

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.